

РЕШЕНИЕ

№ 8212

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 13.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **12520** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 211 Закона за министерство на вътрешните работи.

Образувано е по жалба от 25.11.2024г. на И. И. Б., с адрес в [населено място], чрез адвокат Я. А.-САК, срещу Заповед № 513з-11939/04.11.2023г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 /една/ година за извършено дисциплинарно нарушение на чл.204 т.3, чл. 194, ал. 2, т. 1 във вр. чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР, считано от датата на връчване на заповедта – 18.11.2024 г.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като са изложени доводи за нейната незаконосъобразност на основание чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Твърди се, че е налице нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като преди налагане на дисциплинарното наказание, дисциплинарно наказващият орган /ДНО/ не е изяснил правилно фактическата обстановка. Посочено е, че Автоматизираната информационна система „Пътна полиция“, посредством която жалбоподателят е следвало да проверява и отпечата процесните електронни фишове, е била в пробен период, като към датата на издаване на заповедта - 04.11.2024 г. системата не е била въведена в редовна експлоатация. Изложени са твърдения, че към датата на посочените дисциплинарни нарушения, жалбоподателят не е бил обучен за работа със системата, както и, че по време на пробния период на автоматизираната система, същата е отчитала грешки, които са възпрепятствали служителя да извършва редовни справки и

да отпечатва електронни фишове. В този смисъл се твърди, че посочената от ДНО нарушена норма на чл.62, ал.7 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. има характер на правило, без да отразява начина, по който служителите следва да извършват конкретни действия. Твърди се, че е допуснато нарушение и на чл.197, ал.3 ЗМВР, тъй като преди определяне на общото дисциплинарно наказание, ДНО не е определил поотделно конкретни наказания за всяко едно от твърдените дисциплинарни нарушения, което е посочено като самостоятелно основание за отмяна на оспорената заповед. Твърди се, че липсват мотиви за формата на вината, както и какви вреди са настъпили от това неправомерно поведение. Искане за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител, моли за отмяна на обжалваната заповед като неправилна и незаконосъобразна. Счита за безспорно установено от постъпилото по делото писмо от 03.02.2025 г., че към датата на твърдените нарушения, не е провеждан курс на обучение за работа с АИС с жалбоподателя и не са били налице утвърдени правила за работа със системата, поради което няма как поведението му да бъде прието като неправомерно. Поддържа изцяло възраженията посочени в жалбата. Претендира разноски по списък.

Ответникът – директор на СДВР, чрез процесуалния си представител, поддържа депозирания писмен отговор от страна на СДВР. Счита за установено от събраните гласни доказателства, че при проблеми със системата е следвало същите да се докладват, а от преписката не се установява да има депозирани докладни или други писмени документи, от които да е видно, че системата не е работила в конкретните дни. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР. В случай на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поради липса на фактическа и правна сложност.

Административен съд София- град, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед, жалбоподателят И. И. Б. е заемал длъжността „полицейски инспектор“ IV степен, 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /Заповед № 513з-10734/07.12.2022 г., л.518/.

От приложената по делото Кадрова справка, издадена на 17.01.2025 г. /л.530/ е видно, че Б. е назначен за първи път в структурите на МВР на 27.07.2010 г. по време на службата му е бил награждаван 15 пъти с награди: „Обявяване на благодарност“, „Писмена похвала“ и „Парична награда“. В същата е посочено, че на служителя са наложени дисциплинарни наказания, които са заличени по реда на чл.213, ал.1 от ЗМВР, с изключение на процесното дисциплинарно наказание, наложено със заповед от 04.11.2024 г.

Дисциплинарното производство срещу жалбоподателя е образувано във връзка с постъпила докладна записка № 4575р-784/11.04.2024 г. по описа на дирекция „Инспекторат“ – МВР, изготвена при извършена проверка в 01 РУ-СДВР и отдел „Пътна полиция“ – СДВР, в изпълнение на писмени указания на прокурор при СГП, съгласно постановление, вх. № 457500-181/22.02.2024 г. по ДП № 44/2024 г. на СО-СГП, пр. пр. № 798/2024 г. на СГП.

В докладна записка № 4575р-784/11.04.2024 г. /л.320/ се съдържат данни за неправомерно въведени данни в ежедневната форма на отчетност от мл. инспектори

П. Д. и И. Б. от отдел ПП на СДВР, които при проверка на автомобил рег. [рег.номер на МПС] вписали провереното лице А. А. К. като пътник, без да въведат данни за водача в нарушение на чл.58, ал.1, т.6 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. Изложени са данни от проверяващите, от които същите са формирали мнение за наличие на умисъл, поради което е направено предложение за проверка на случая с провеждане на дисциплинарно производство по чл.205, ал.2 ЗМВР.

Със заповед № 513з-4804/07.05.2024 г., издадена от директора на СДВР /л.30/ е назначена комисия, на която е разпоредено извършване на дисциплинарна проверка по повод съдържащите се в докладна записка № 4575р-784/11.04.2024 г. данни за извършени дисциплинарни нарушения от седемнадесет служители на 01 РУ – СДВР, сред които и жалбоподателя И. Б., с посочен срок на проверката до 07.07.2024 г.

До И. Б. е изпратена покана, рег. № 4332р-37476/13.05.2024 г. от назначената дисциплинарна комисия /л.257/, с която му е съобщено за издадената заповед № 513з-4804/07.05.2024 г. на директора на СДВР. Със същата е разяснено на служителя, че може да даде писмени обяснения. Видно от заповедта, жалбоподателят се е запознал с нея на 28.05.2024 г. в 11:05 ч.

В сведение, УРИ 4332р-43689/05.06.2024 г. /л.265/, И. Б. е посочил, че във връзка с издадената заповед № 513з-4804/07.05.2024 г. заявява, че на 11.12.2023 г. съвместно с колегата му П. Д. спрели за проверка л.а. [рег.номер на МПС], по време на която като водач било установено лицето А. А. К., същото представило шофьорска книжка, издадена от И., ведно с легализиран превод. Посочено е, че при избиране на опция „Спиране на МПС“, след въвеждане на номера на л.а., при опит за въвеждане на ЕГН/ЛНЧ на водача, системата АИС-ПП отбелязва по подразбиране, че личният номер е номер на „пътник“, а не на „водач“. Заявено е, че служителят винаги спазва и изпълнява Инструкция №749 за изпълнение на пътен контрол.

Със заповед № 513з-6941/01.07.2024 г., издадена от директора на СДВР /л.39/, заповед № 513з-4804/07.05.2024 г. е изменена във фактичката част след установяване на допълнителни данни за периода от 01.01.2024 г. -02.02.2024г., обективирани в доклад от 28.05.2024 г./л.363/. В заповедта е посочено, че предмет на проверката са невръчени електронни фишове от 24 служители, сред които и Б.. Със същата заповед, срокът на дисциплинарната проверка е удължен до 07.09.2024 г.

До И. Б. е изпратена покана, рег. № 4332р-56543/15.07.2024 г. от дисциплинарна комисия /л.258/, с която му е съобщено за издадената заповед № 513з-6941/01.07.2024 г. на директора на СДВР. Видно от заповедта, жалбоподателят се е запознал с нея на 15.07.2024 г. в 17:55 ч.

В сведение, УРИ 4332р-43689/05.06.2024 г. /л.266/, И. Б. е посочил, че в периода 01.01.2024 г. - 02.02.2024 г. не е бил назначаван на работа съвместно с мл. инспектор П. Д., не е имало случаи на невръчени електронни фишове на проверяваните от него лица и е спазвал Инструкция №749.

Възложената проверка е приключила със справка, рег. № 4332р-70596/05.09.2024 г., изготвена от ДРО /л.178/, според която проверените служители З. Х., А. Д., В. Д., радостин С. и И. Б., в периода от 01.11.2023 г. -02.02.2024 г. при извършване на проверки на лица и при установяване на не връчени електронни фишове на тяхно име, издадени преди извършената проверка, не са им ги връчили. Посочено е, че при проверката са установени общо 234 не връчени електронни фиша на обща стойност от 42140 лв. като с бездействието си, служителите са нарушили чл.62, ал.7 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г.. Предложено не на служителите да бъде

потърсена дисциплинарна отговорност за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР, при форма на вината „небрежност“, за което съгласно чл.199, ал.1, т. 3, пр. 1 ЗМВР да им бъде наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три до шест месеца. До жалбоподателя е изпратена покана на 19.10.2024 г. /л.260/, с която са му разяснени правата по чл.207, ал.8 ЗМВР. От Б. е депозирано сведение на 27.10.2024 г., в което е посочено, че в периода 01.11.2023 г. - 02.02.2024 г. не е извършил никакви дисциплинарни нарушения /л.267/.

Със становище, рег. № 5130-103577/11.10.2024 г. на началник „Човешки ресурси“ /л.75/, директора на СДВР е уведомен, че в справка, рег. № 4332р-70596/05.09.2024 г. са допуснати съществени грешки, една от които правната квалификация на наказанието за нарушението на чл.62, ал.7 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г., което вместо съставомерно по чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР е квалифицирано като съставомерно по чл.199, ал.1, т. 3, пр. 1 ЗМВР.

Въз основа на цитираното становище, със заповед № 513з-10991/16.10.2024 г. /л.51/, директорът на СДВР е дал подробни указания, с които е възложил на дисциплинарната комисия да изиска и приложи всички писмени доказателства, доказващи извършване на твърдените дисциплинарни нарушения, както и да ги квалифицира в съответствие със ЗМВР. Видно от отбелязването върху заповедта, жалбоподателят е запознат със същата срещу подпис на 19.10.2024 г.

Възложената проверка е приключила с изготвянето справка, рег. № 4332р-84095/25.10.2024 г. /л.91/, в която е посочено, че от извършената дисциплинарна проверка е установено, че

I. Инспектор И. И. Б., в качеството на полицейски орган - полицейски инспектор IV степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Пътен контрол и организация на движението“ в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи на 13.11.2023 г. съгласно ежедневната ведомост с рег. № 4332р-67888/12.10.2023 г. и разпореждане рег. № 4332р-76001/09.11.2023 г., съвместно с младши инспектор П. Д. Д. - младши автоконтрольор в 02 група ПК, 01 сектор ОКПД при ОПП - СДВР, са били назначени в наряд, като патрул за контрол на пътното движение (ПКПД) - Контрола със служебен автомобил „К. Сед“ с рег. [рег.номер на МПС] за времето от 19.00 ч. до 07.00 ч. на 14.11.2023 г. В 21:27 часа служителите извършили проверка на водач С. С. Б., ЕГН [ЕГН], като не му е бил връчен 1 брой електронен фиш, издаден преди извършената проверка, както следва: К № 7823410/24.07.2023 г. В 22:34 часа служителите извършили проверка на водач Б. А. Т., ЕГН [ЕГН], като не му е бил връчен 1 брой електронен фиш, издаден преди извършената проверка, както следва: К № 8101899/05.09.2023 г. В 22:59 часа служителите извършили проверка на водач Р. К. К., ЕГН [ЕГН], като не му е бил връчен 1 брой електронен фиш, издаден преди извършената проверка, както следва: К № 8258244/22.09.2023 г. В 23:59 часа служителите извършили проверка на водач М. С. В., ЕГН [ЕГН], като не са му били връчени 3 броя електронен фиш, издадени преди извършената проверка, както следва: К № 7160566/23.02.2023 г., К № 7399714/04.05.2023 г. и К № 7563544/24.05.2023 г. В 01:39 часа служителите извършили проверка на водач Б. К. Т., ЕГН [ЕГН], като не са му били връчени 2 броя електронен фиш, издадени преди извършената проверка, както следва: К № 7351625/14.04.2023 г. и К № 7456562/13.05.2023 г. В 03:22 часа служителите извършили проверка на водач Г. И. И., ЕГН [ЕГН], като не му е бил връчен 1 брой електронен фиш, издаден преди извършената проверка, както следва: К

№ 8269573/21.10.2023 г. В 03:34 часа служителите извършили проверка на водач К. Д. Д., ЕГН [ЕГН], като не му е бил връчен 1 брой електронен фиш, издаден преди извършената проверка, както следва: К № 8153707/12.09.2023 г. В 03:48 часа служителите извършили проверка на водач С. М. С., ЕГН [ЕГН], като не са му били връчени 2 броя електронен фиш, издадени преди извършената проверка, както следва: К № 6909048/19.01.2023 г. и К № 7764447/14.07.2023 г.

II. Инспектор И. И. Б., в качеството на полицейски орган - полицейски инспектор IV степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Пътен контрол и организация на движението“ в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи на 14.11.2023 г. съгласно ежедневната ведомост с рег. № 4332р-67888/12.10.2023 г. и разпореждане рег. № 4332р-76003/09.11.2023 г. съвместно с младши инспектор П. Д. Д. - младши автоконтрольор в 02 група ПК, 01 сектор ОКПД при ОПП - СДВР, са били назначени в наряд като патрул за контрол на пътното движение (ПКПД) - Контрола със служебен автомобил „К. Сед“ с рег. [рег.номер на МПС] за времето от 19.00 ч. до 07.00 ч. на 15.11.2023 г. В 21:20 часа служителите извършили проверка на водач А. Й. П., ЕГН [ЕГН], като не му е бил връчен 1 брой електронен фиш, издаден преди извършената проверка, както следва: К № 7344503/15.04.2023 г. В 21:31 часа служителите извършили проверка на водач Н. Д. Т., ЕГН [ЕГН], като не са му били връчени 4 броя електронен фиш, издадени преди извършената проверка, както следва: К № 5287406/04.09.2021 г., К № 7644360/08.06.2023 г., К № 7814956/07.07.2023 г. и К № 8320108/01.11.2023 г. В 23:19 часа служителите извършили проверка на водач К. И. Г., ЕГН [ЕГН], като не му е бил връчен 1 брой електронен фиш, издаден преди извършената проверка, както следва: К № 8334384/02.11.2023 г. В 23:36 часа служителите извършили проверка на водач Е. Г. Д., ЕГН [ЕГН], като не му е бил връчен 1 брой електронен фиш, издаден преди извършената проверка, както следва: К № 7750129/11.04.2023 г. В 00:59 часа служителите извършили проверка на водач О. Д. Д., ЕГН [ЕГН], като не са му били връчени 5 броя електронен фиш, издадени преди извършената проверка, както следва: К № 5945170/27.05.2022 г., К № 6800483/28.12.2022 г., К № 7285448/04.04.2023 г., К № 7401168/26.04.2023 г. и К № 7404444/20.04.2023 г.

Въз основа на горните установявания, ДРО е достигнал до извод, че с бездействието си служителят е нарушил чл. 62, ал. 7 от Инструкция № 81213- 749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение: „при установяване на невръчен електронен фиш на проверяваните лица, полицейски орган отпечатва същия чрез мобилно печатащо устройство и предприема действия за връчването му. Лицето, на което е връчен електронен фиш, подписва обратна разписка (за всеки електронен фиш), удостоверяваща връчването“. Направено е предложение деянието да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 - „(2) Дисциплинарните нарушения са: ...т. 2 (неизпълнение на служебни задължения“) от Закона за МВР, за което съгласно чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение 1 - (1) Дисциплинарно наказание „порицание“ се налага за „т.11 неизпълнение на служебни задължения“ от Закона за МВР, във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 3 - „(1) Дисциплинарните наказания са : ...т. 3 порицание“ от Закона за МВР, за което съгласно чл. 200, ал. 2 се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година.

С покана, рег. № 4332р-84098/26.10.2024 г. /л.263/, на осн. чл. 207, ал.11, вр. чл.8, т.1 ЗМВР, ДРО е поканил И. Б. да се запознае със справка, рег. № 4332р-84095/25.10.2024

г. и в срок от 24 часа да представи писмени обяснения или възражения по реда на чл.207, ал.10 ЗМВР. Поканата е връчена на 27.10.2024 г., видно от отбелязването върху нея.

След изготвянето на справка жалбоподателят е дал писмено обяснение с рег. № 4332р-84147/28.10.2024 г. /л.267/, в което е посочил, че не е извършвал дисциплинарни нарушения в периода 01.11.2023 г. - 02. 02.2024 г.

Издадена е оспорената в настоящото производство заповед № 513з-11939/04.11.2024 г. от директора на СДВР, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 200, ал. 1, т. 15, вр. с чл. 197, ал. 1, т. 2, и чл. 204, т. 3 от ЗМВР, на И. И. Б. - „полицейски инспектор“ IV степен, 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, е наложено едно общо дисциплинарно наказание "порицание", за срок от една година. Въз основа на извършена проверка, резултатите от която са обективирани в справка, рег. № 4332р-84095/25.10.2024 г., дисциплинарно – наказващият орган е приел, че служителят е извършил две отделни деяния, изразяващи се в бездействие при изпълнение на служебните му задължения – не е връчил общо 24 електронни фиша, издадени преди датите на 13/14.11.2024 г. и на 14/15.11.2024 г., с което е нарушил чл.62, ал.7 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. По отношение на тежестта на нарушението с мотивите си ДНО е преповторил установените нарушения на цитираните две дежурства 13/14.11.2024 г. и 14/15.2024 г. Като обстоятелства, при които е извършено нарушението е посочено, че е извършено по време на служба. ДНО е приел, че е налице форма на вината „небрежност“, тъй като служителят не е съзнавал и не е предвиждал настъпването на противоположен резултат, но е могъл и е бил длъжен да го предвиди. Обсъдено е цялостното поведение на служителя като е посочено, че въпреки присъдените на Б. 15 награди и липсата на незаличени наказания, за деянията, съставомерни по чл.200, ал.15 ЗМВР, ДНО действа при условията на обвързана компетентност и следва да наложи предвиденото в ЗМВР наказание. Заповедта е връчена на служителя на 18.11.2024 г.

Във връзка с указания на настоящият съдебен състав, по делото са представени следните доказателства от ответника:

В т.1 от заповед № 8121з-1532/05.12.2018 г. на министъра на МВР /л.533/, са утвърдени „Организационно-технологичните правила за функциониране на подсистема „Пътен контрол“, част от АИС „Пътна полиция“. В същата заповед е посочено, че изпълнението ѝ се възлага на директорите на ГДНП-МВР, ДКИС-МВР, ДИ-МВР, ДВС-МВР, СДВР и ОДМВР.

В писмо, рег. № 51300-7425/30.01.2025 г., издадено от ЗА началник на „Човешки ресурси“ – СДВР /л.512/, е посочено, че след извършена проверка в Дирекция „комуникационни и информационни системи“ – МВР е установено, че не е постъпвала заявка по реда на чл.30 от заповед № 8121з-421/27.04.2016 г. за регистриране на Автоматизирана информационна система /АИС/ „Полиция“ /л.517/. В писмото е посочено също, че не са налице доказателства И. И. Б. да е запознат с Организационно-технологичните правила за функционирането на АИС „Пътна полиция“, подсистема „пътен контрол“.

Видно от заповед 3 8121К-14811/04.12.2023 г. /л.598/, издадена от главния секретар на МВР, инспектор И. И. Б. е изпратен на допълнително обучение на тема : „Обучение за работа с новото приложение на АИС ПП, подсистема ПТП“ на 07.12.2023 г.

От представения по делото план за въвеждане в работа на преназначен служител /л.608/ е видно, че в периода от 14.02.2017 г. до 14.03.2017 г., И. Б. е запознат с нормативната уредба, както и с със следните практически дейности: начин на спиране на МПС, работа с радиостанции, измерители на скоростта и уреди за употреба на алкохол, установяване на нарушения и вземане на отношение съставяне на глоба по фиш и съставяне на АУАН.

По делото разпитан свидетелят В. Р. В., служител на СДВР.

Разпитан, свидетелят заяви, че познава И. Б., тъй като работят в една група в ОПП - СДВР. Споделя, че е служител на МВР от 2001 г., на длъжност „Младши контролор“, но рядко е работел заедно с И. Б.. За системата за електронни фишове споделя, че се използва, когато се прави проверка на лице и това се извършва през служебен таблет, през който се проверява дали за лице има издадени електронни фишове. Спомня си, че е имало е случаи, когато било таблетът или принтерът не работят, губи се връзката между двете устройства, няма интернет. Споделя, че това се случва не само на него, а и на доста други служители ежедневно. Пояснява, че в такава ситуация, когато няма връзка между таблет и принтер нищо не може да се направи. Таблетът е заключен, а служителите нямат достъп, не могат да ги синхронизират и в такива моменти трябва да се отиде на място в отдела, където има двама служители, които имат достъп. Споделя, че не му е известно дали има правила за работа, утвърдени от министъра за работа с информационната система, въпреки, че преди 3-4 години участвал в комисия по създаване на такива правила за работа. Комисията била сформирана във връзка с необходимостта да се изработят система или правила, които да се дадат на конкретна фирма, която да участва, за да разработи системата за работа и да я поддържа. Споделя, че няма представа дали тази комисия в крайна сметка е изготвила някакви правила. Споделя, че когато системата прави грешки, не функционира или има някакъв технически проблем, уведомяват прекия си ръководител или пишат докладни, но когато се намират в отдалечен район, не могат да задържат човек и да го накарат да отиде принудително в отдела, защото няма връзка с таблета. Споделя, че когато системата не функционира, са длъжни да уведомят и ръководителя и дежурната при срещане трудност за работа със системата.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли

е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.204, т.3 от ЗМВР. Съгласно чл. 204, т.3 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди на ръководителите на структурите по чл. 37 - за всички наказания по чл. 197 за служителите на младши изпълнителски длъжности, за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности, а за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности - наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3. Издателят на заповедта –директор на СДВР, заема ръководна длъжност по отношение на жалбоподателя.

Заповед № 513з-11939/04.11.2024 г. е издадена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 ЗМВР. Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР за извършено нарушение на служебната дисциплина, дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл. 196, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. Заповедта е издадена на 04.11.2024 г., следователно е спазен двумесечният срок, започнал да тече от датата на откриване на нарушението /справката е издадена на 25.10.2024 г./ Едновременно с това е спазен и едногодишният срок, който е започнал да тече от извършване на нарушенията на /13.11.2023 г. -14.11.2023 г. и 14.11.2023 г. -15.11.2023 г./

Оспореният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите съгласно чл. 210, ал.1 от ЗМВР реквизити, като са посочени мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. При издаване на оспорената заповед са изпълнени изискванията на чл.206, ал.1 от ЗМВР, но не са изпълнени изискванията на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Изложено е общо твърдение, че са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, като бланкетно е посочена формата на вината, без да са изследвани причините за констатираните пропуски и дали същите са зависели пряко от волята на служителя или не.

Дисциплинарната отговорност на служителите се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Дисциплинарните нарушения са дефинирани в чл. 194, ал.2 от ЗМВР. За проявлението на предвидената дисциплинарна отговорност е необходимо виновно извършване на правонарушение, което не съответства на дължимото по закон поведение на държавен служител от МВР. Административният орган следва да докаже, че служителят виновно(умишлено или по непредпазливост в двете й форми- небрежност и самонадеяност) е нарушил служебната дисциплина и е извършил

дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал.2 от ЗМВР. Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя, каквото в случая не е налице. В този смисъл, по делото бяха представени доказателства, видно от които към процесните дати И. И. Б. не е бил запознат с „Организационно-технологичните правила за функционирането на АИС „Пътна полиция“, подсистема „Пътен контрол“. Това обстоятелство се потвърждава и от представената по делото заповед 3 8121К-14811/04.12.2023 г. /л.598/, видно от която инспектор И. И. Б. е изпратен на допълнително обучение на тема : „Обучение за работа с новото приложение на АИС ПП, подсистема ПТП“ едва на 07.12.2023 г., въпреки възложеното на директорите на дирекции задължение да сведат до знанието на служителите си заповед № 81213-1532/05.12.2018 г. на министъра на МВР /л.533/, с която са утвърдени „Организационно-технологичните правила за функциониране на подсистема „Пътен контрол“, част от АИС „Пътна полиция“. От снетите свидетелски показания на свидетеля В. стана ясно, че когато няма връзка между таблета и принтера на патрулиращите полицаи, нищо не може да се направи, а такива проблеми често са налице. Свидетелят сподели, че в такива ситуации, таблетът се заключва и служителите нямат достъп до системата, за да го синхронизират и се налага да се отидат на място в отдела, където само двама служители имат достъп до системата. От разпита на свидетеля стана ясно, че не му е известно дали има правила за работа, утвърдени от министъра за работа с информационната система, което обстоятелство потвърждава неизпълнението на заповед № 81213-1532/05.12.2018 г. на министъра на МВР от ръководителя на жалбоподателя. В този смисъл, няма как да се вмени вина на служителя, след като същият не е бил информиран по надлежния ред за работа с „Организационно-технологичните правила за функционирането на АИС „Пътна полиция“, подсистема „пътен контрол“ и с него не е било проведено обучение. По отношение на тезата на ответника, че от свидетелските показания ставало ясно, че при неизправност на системата, служителите са били длъжни да съставят докладна записка и в този смисъл, след като нямало такива по делото, то служителят е бездействал умишлено, съдът обръща внимание, че според свидетелските показания, *„когато системата не функционира, служителите уведомяват прекия си ръководител или пишат докладни“*. От горното следва, че няма точни правила за начина на уведомяване. Същото може да е устно, може и да е писмено под формата на докладна записка. Ето защо съдът не споделя направените възражения от страна на ответника в тази насока.

На следващо място, процесната заповед е издадена и в нарушение на разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР. Съгласно чл. 197, ал. 3 дава възможност на дисциплинарно наказващият орган да наложи на служителя едно наказание, при наличието на две едновременно установени дисциплинарни нарушения, какъвто е и конкретния случай, но след като определи конкретно наказание за всяко едно от тях. В случая бланкетното цитиране на предвиденото в закона наказание за всяко конкретно

дисциплинарно нарушение с посочване на законово определените рамки "от" – "до", не би могло да се възприеме по какъвто и да било начин за определяне на наказание. Определянето на наказанието е процес, който следва да включва съобразяване с тежестта на нарушението, с конкретните обстоятелства при които е извършено и с личността на извършителя и да се изяви в индивидуализирането му спрямо конкретните факти и обстоятелства. В конкретната хипотеза липсва индивидуализиране на предвиденото от закона дисциплинарно наказание за конкретно посоченото дисциплинарно нарушение, а дисциплинарно наказващият орган е цитирал законовата разпоредба. Липсата на индивидуализация на всяко едно от наказанията, преди определяне на общо такова, сочи нарушение на разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР.

По така изложените мотиви, настоящият състав на съда счита, че при издаване на заповедта са били допуснати съществени нарушения на административно производствени правила, които самостоятелно обуславят нейната незаконосъобразност.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 760 лв., представляващи 10 лв. заплатена държавна такса и 750 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представен договор за правна помощ и процесуално представителство. По възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от ответника, съдът счита същото за неоснователно, предвид размерът на адвокатския хонорар, който е договорен в минимален размер, съгласно чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 21–ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. И. Б., [ЕГН], заповед рег. № 513з-11939/04.11.2023 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 200, ал. 1, т. 15, вр. с чл. 197, ал. 1, т. 2, и чл. 204, т. 3 от ЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от една година.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на И. И. Б., [ЕГН], деловодни разноски в размер на 760 /седемстотин и шестдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 изречение последно от ЗМВР.

СЪДИЯ: